

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1-По3 38/23
22.1.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Здравке Ђурђевић, председника већа и судија мр Сретка Јанковића и Драгољуба Албијанића, чланова већа, са судским саветником Снежаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због продуженог кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 61 КЗ и др., одлучујући о жалбама јавног тужиоца ВЈТ у Београду, Посебног тужилаштва за борбу против високотехнолошког криминала и бранилаца окривљеног, адвоката Наташе Стојановић и адвоката Милице Марчићев, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду К-По3 бр.22/23 од 04.07.2023. године, у седници већа одржаној у присуству браниоца окривљеног, адвоката Наташе Стојадиновић, а у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, донео је **дана 22. јануара 2024. године**

ПРЕСУДУ

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебног тужилаштва за борбу против високотехнолошког криминала и бранилаца окривљеног АА, адвоката Наташе Стојадиновић и адвоката Милице Марчићев, па се пресуда Вишег суда у Београду К-По3 бр.22/23 од 04.07.2023. године **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К-По3 бр.22/23 од 04.07.2023. године, окривљени АА оглашен је кривим да је извршио три продужена кривична дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 30 и 61 КЗ, четири продужена кривична дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 30 КЗ и по једно кривично дело из члана 185 став 3 у вези са ставом 2 и чланом 61 КЗ, из члана 185 став 2 у вези са ставом 61 и из члана 185 став 2 у вези са чланом 30 КЗ, па му је суд за кривична дела описана у тачки 1, 2, 3, 4, 6 и 10 изреке утврдио казне затвора у трајању од по 1 године и 8 месеци, за кривично дело описано у тачки 5 казну затвора у

трајању од 1 године и 3 месеца, за дело описано у тачки 7 казну затвора у трајању од једне године и за дела описана у тачки 8 и 9 изреке казне затвора у трајању од по 2 године и осудио га на јединствену казну затвора у трајању од 5 година. У изречену казну се има урачунати време проведено на задржавању и у притвору почев од 01.03.2023. године до 04.07.2023. године.

На основу члана 87 КЗ окривљеном је изречена мера безбедности одузимања предмета, један мобилни телефон марке “Хаomi” модел “Redmi 9C” са припадајућом СИМ картицом број ...

На основу члана 7 Закона о посебним мерама за спречавање вршења кривичних дела против полне слободе према малолетним лицима, одређено је да ће се према окривљеном спроводити следеће посебне мере: 1.Обавезно јављање надлежном органу полиције и Управе за извршење кривичних санкција; 2. Забрана посећивања места на којима се окупљају малолетна лица (вртићи, школе и слично); 3. Обавезно посећивање професионалних саветовалишта и установа; 4. Обавезно обавештавање о промени пребивалишта, боравишта или радног места и 5. Обавезно обавештавање о путовању у иностранство.

На основу члана 258 ЗКП оштећена ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЋЋ, ЕЕ, ЖЖ, ЗЗ, ИИ и ЈЈ су за остваривање имовинско правног захтева упућене на парницу.

На основу члана 264 ЗКП окривљени је ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Београду, Посебног тужилаштва за борбу против високотехнолошког криминала, због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљеном у погледу кривичне санкције, за 7 кривичних дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези са ставом 1 КЗ, за свако појединачно утврдити казну затвора од по 6 месеци, да му за 6 кривичних дела из члана 185 став 3 у вези са ставом 2 КЗ утврди појединачне казне у трајању од по једне године, да му за 3 кривична дела из члана 185 став 3 у вези са ставом 2 у вези са чланом 30 КЗ утврди појединачне казне затвора у трајању од по једне године, за два кривична дела из члана 185 став 1 и 2 КЗ утврди појединачне казна затвора у трајању од по 3 месеца, те му изрекне јединствену казну затвора у трајању од 8 година;

-бранилац окривљеног АА, адвокат Наташа Стојадиновић због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се казна затвора одмери у трајању мањем од 5 година и са захтевом да буде обавештена о седници већа Апелационог суда у Београду и

-бранилац окривљеног АА, адвокат Милица Марчићев, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно или непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о кривичним санкцијама, са предлогом да

Апелациони суд у Београду побијану пресуду преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

На жалбу јавног тужиоца одговор је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Наташа Стојадиновић, са предлогом да се жалба ВЈТ одбије као неоснована.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду у поднеску Ктж.бр.1399/23 од 22.12.2023. године, предложио је да се усвоји жалба јавног тужиоца ВЈТ у Београду, Посебног јавног тужилаштва за борбу против високотехнолошког криминала и донесе одлука у оквиру основа, дела и правца побијања истакнутих у жалби јавног тужиоца, а да се жалбе бранилаца окривљеног, адвоката Милице Марчићев и Наташе Стојадиновић одбију као неосноване.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 ЗКП, у присуству браниоца окривљеног АА, адвоката Наташе Стојадиновић, а одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца АЈТ у Београду, на којој су размотрени списи заједно са побијаном пресудом и изјављеним жалбама, па је по оцени жалбених навода и предлога, имајући у виду наводе из одговора на жалбу адвоката Наташе Стојадиновић и поднеска јавног тужиоца АЈТ у Београду, Апелациони суд одлучио:

-жалбе су неосноване.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Милица Марчићев у жалби је навела да је суд погрешно закључио да је током поступка несумњиво утврђено да је окривљени био свестан забрањености својих дела, јер сматра да је окривљени био у правној заблуди, односно да код њега није постојала свест о томе да предузима право забрањено понашање јер се ради о дописивању са малолетним особама, те да је било неопходно обавити психолошко вештачење на околност процене карактеристика личности, степена интелигенције и способности окривљеног да схвати забрањеност свог дела.

Оцењујући изнете жалбене наводе, овај суд налази да исти нису основани, да је првостепени суд правилно и потпуно утврдио чињенично стање и на исто правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног стичу сва битна обележја продуженог кривичног дела приказивање, прибављање и поседовање порнографског материјала и искоришћавање малолетног лица за порнографију из члана 185 став 3 у вези са ставом 2 КЗ у вези са чланом 61 КЗ. Наиме, првостепени суд је посебну пажњу посветио утврђивању чињенице да ли је окривљени поступао у правној заблуди, и правилно није поклатио веру делу одбране у којој окривљени наводи да није знао да су његове радње забрањене, јер је то у супротности са изведеним доказима – садржином остварене комуникације између окривљеног и сведока – оштећених, односно са налазом и мишљењем судског вештака за информационе технологије Часлава Максића од 12.04.2023. године, имајући у виду да из истиг произлази да је окривљени био упознат са узрастом сведока – оштећених и од њих добијао информације о њиховим годинама, а потом са њима настављао комуникацију сексуалног карактера, при томе користећи лажне идентитете и представљајући се лажно као дечак од 17 година и све време користећи фотографију другог лица као своју, што и по оцени овог суда несумњиво указује на то да је окривљени био свестан да је

такав вид комуникације са малолетницама и децом забрањен, односно да је код окривљеног постојала свест о забрањености свог дела, о чему је првостепени суд на страни 26 и 27 дао јасне, непротивречне и уверљиве разлоге, које као правилне прихвата и овај суд, услед чега се у жалби браниоца окривљеног, адвоката Милице Марчићев неосновано наводи да је ту чињеницу било потребно проверити психолошким вештачењем окривљеног.

Према томе, све одлучне чињенице су правилно и потпуно утврђене и на исте је правилно примењен кривични закон, о чему је првостепени суд у пресуди дао јасне и довољне разлоге.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, овај суд је нашао да је иста и у том делу правилна и да је првостепени суд приликом избора врсте и висине кривичне санкције коју ће изрећи окривљеном, имао у виду све околности из члана 54 КЗ које су од утицаја да кривична санкција буде правилно одабрана и њена висина адекватно одмерена. Тако је од олакшавајућих околности ценио чињеницу да је окривљени АА у потпуности признао извршење радњи кривичног дела и тиме олакшао вођење кривичног поступка и да се искрено покајао, а од отежавајућих његову ранију осуђиваност, при чему је једно од кривичних дела за које је раније осуђиван дело у којем је пасивни субјект малолетно лице. Потом је наведеним околностима дао адекватан значај и правилно окривљеном за кривична дела описана у тачки 1, 2, 3, 4, 6 и 10 изреке утврдио казне затвора у трајању од по 1 године и 8 месеци, за кривично дело описано у тачки 5 казну затвора у трајању од 1 године и 3 месеца, за дело описано у тачки 7 казну затвора у трајању од једне године и за дела описана у тачки 8 и 9 изреке казне затвора у трајању од по 2 године, па је правилном применом члана 60 окривљеног осудио на јединствену казну затвора у трајању од 5 година, налазећи да ће се њоме у потпуности остварити сврха кажњавања како са аспекта генералне, тако и са аспекта специјалне превенције. Насупрот жалбеним наводима јавног тужиоца, првостепени суд је кроз утврђене и различито одмерене појединачне казне затвора за свако кривично дело, ценио између осталог и узраст оштећених и то да су неке од њих у узрасту детета, што представља истовремено и квалификаторну околност која је од утицаја на правну квалификацију.

И по оцени овог суда, изреченом јединственом казном затвора у трајању од пет година, у потпуности ће се остварити сврха кажњавања, предвиђена одредбом члана 42 КЗ у оквиру опште сврхе кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ, те се неоснованим показује и жалбени предлог браниоца окривљеног, адвоката Наташе Стојадиновић да се окривљени блаже казни, јер би изрицање краће јединствене казне затвора довело до несклада између тежине и друштвене опасности учињених кривичних дела и потцењивања раније осуђиваности окривљеног АА.

На основу свега напред наведеног, применом члана 457 Законика о кривичном поступку, одлучено је као у изреци пресуде.

Записничар
Снежана Миленковић, с.р.

Председник већа – судија
Здравка Ђурђевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић